

det er Halvdelen, der skal bevilges, og at saa skulle Amtsrepartitionsfondene underkaste sig Indenrigsministerens Skøn med Hensyn til deres Udgifter. Det tror jeg, at i Virkeligheden hverken Amtsrepartitionsfondene eller vi herinde kunne være tjente med. Jeg tror, at alle Parter ere bedre tjente med, at der er en fast Sum, som aarlig uddeles efter visse Regler.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde baade ved Forelæggelsen og, saa vidt jeg hørte, ogsaa i Gaar ved den paabegyndte første Behandling, at Beløbet vilde andrage ca. 2½ Million Kr., naar Amtsrepartitionsfondene fik Halvdelen, saaledes som her er foreslaaet. Jeg antager heller ikke, at dette Beløb, som den ærede Ordfører har nævnt, de 2½ Million Kr., ere saa meget langt fra Virkeligheden. Saa vidt jeg kan skønne, har den ærede Ordfører dette Tal fra Regnskabsaaret 1890—91. Der andrage samtlige Amtsrepartitionsfonds Udgifter 5,043,000 Kr., og det er formodentlig altsaa fra dette Aar, at den ærede Ordfører har sit Tal; men jeg tror dog, at disse Udgifter ere en Del forøgede siden. Ganske vist hørte jeg nok, hvis jeg da ikke opfattede den ærede Ordfører fejl, at han sagde, at der har været Standsning i Udgifternes Stigning for Amtsrepartitionsfondenes Bedkommende. Jeg tror ikke, at det holder ganske stik Landet over. Jeg tog mig for at efterse de sidste Budgetter, som ere lagte for Amtsrepartitionsfondene, og jeg gik i den Anledning op i Biblioteket for at gaa Amtsraadsforhandlingerne for de forskellige Amter her i Landet igennem. Jeg begyndte med at ville efterse Forhandlingerne i Februar Maaned, hvor jo Budgetterne saa den sidste Behandling; men saa viste det sig, at i en Del af de Amtsraadsforhandlinger, som vi have, findes Overslagene ikke indførte, idet der i nogle af Amtsraadsforhandlingerne kun staar anført, at Overslaget blev fremlagt, godkendt og underkrevet. Det gav mig ikke nogen Oplysning. I andre af Amtsraadsforhandlingerne vare derimod Overslagene indførte, og for disse Bedkommende kunde jeg se, at Udgifterne ere i Stigning ogsaa for det sidste Aar. Jeg saa saaledes, at i Kjøbenhavns Amt havde man i Regnskabsaaret 1890—91 en Udgift af 299,269 Kr., medens man for det sidste Regnskabsaar havde en Paaligning af 328,565 Kr. 15 Ø., og en saadan Stigning fandtes ligeledes for flere andre Amters Bedkommende. Stulde det nu vise sig, hvis man fik alle Overslagene fremlagt, at der gennemgaaende var en saadan Stigning, saa er 2½ Mill. Kr. ganske

vist en for lille Sum at regne med ved Behandlingen af dette Lovforslag. Jeg begyndte med at sige, at jeg var kommen i Tanke om det gamle Ordprog: „Liderne skifte“, og Gud ske Lov, at de skifte. Men det er jeg især kommen i Tanke om ved at tænke paa dette Forslags Fremkomst og derved paa Forslagsstillerne Stilling over for det nuværende Regimente, thi det er ganske aabenbart, at hvad end Forslagsstillerne Tanke er med deres Forslag — det kan jeg jo ikke vide — saa er det Forslag, de her have fremlagt, i Virkeligheden en Protest mod det nuværende Regimente her i Landet, et antiministerielt Forslag, og det er det simpelt hen ogsaa nødt til at være, fordi det System, vi nu have her i Landet, det nuværende Regimentes Program, fort og godt, naar man skal udtrykke det med et folkeligt Ord, er dette: „Lad rulle, Marie! Lad Pengene gaa,“ og det er ogsaa en Folge deraf, at vi skulle have Skatterne forhøjede og ikke nedsatte. Det er det nuværende Regimentes Program, derfor hørte vi ogsaa, at den ærede Finansminister, da han i Gaar talte om, hvorledes man skulde bære sig ad, stadig henviste til, at vi kunne saa ny Skatter. Den højtærede Finansminister sagde, at vor finansielle Stilling ikke var en saadan, at vi kunde paatage os ny betydelige Byrder eller undvære nogen af de allerede bestaaende Skatter, og naar han skulde til at tænke paa at reformere paa Amtsrepartitionsfondenes Udgifter, henviste han til, at man kunde fordele Skatterne paa en anden Maade. Han henviste ogsaa til, at man kunde hjælpe ved ny Skatter, og det maatte Ministeren gøre, fordi han staar som Repræsentant for et System, der siger saaledes: „Skatterne maa ikke nedsættes, Pengene skulle rulle!“ Men Oppositionens Stilling er jo en anden, vi have til Valgsprog: „Sæt Tæring efter Næring“ og til lige „Nedgang i Skatterne“. Jeg kan ikke nægte mig at anføre nogle saa Tal, skønt jeg skal bestrebe mig for saa lidt som muligt at trætte det høje Ting med Tal. I Svvaaret forud for Provisorieaaret 1885, altsaa fra 1878—79 til 84—85, var den samlede Indtægt 365,509,706 Kr. 94 Øre. De samtlige Udgifter vare 332,460,835 Kr. 52 Øre. Vi havde den Gang et Overskud, men vi maa jo huske paa, at det var i den Tid, da Folketinget betød noget, da vi gif efter vort Valgsprog: „Sæt Tæring efter Næring“. Overskuddet var 33,048,871 Kr. 42 Øre, og samtidig anvendte vi til Jærnbaner og Havneanlæg, altsaa til de Udgifter, som findes opførte paa Finanslovens § 27, 2.: 31,354,526 Kr. 80 Øre til Jærnbaner og 3,479,232 Kr.